महि कर्म्म कर्त्तवे महामुरुम् [८]। सैनꣳ सश्चद्देवं देवः सत्यमिन्दुꣳ सत्य इन्द्रः" इति। ज्योतिर्गौरायुरिति त्रिकद्रुक इत्यापस्तम्बेन अभिधानात् ज्योतिरादयस्त्रयः सोमयागास्त्रिकद्रुकशब्दवाच्याः। तेषु यागेष्विन्द्रो विष्णुना सहितः सोममपिबत्। कीदृश इन्द्रः महिषः गुणैश्वर्य्यादिभिर्महान् तु विशुष्मः प्रभूतबलः तपत् तप्तिं गतः। कीदृशं सोमं यवाशिरं यवसक्तुमिश्रितं सुतमभिषुतं यथावशत् यथावदकामयत सम्यक् कामितवानित्यर्थः। स च सोमः महि कर्म्म कर्त्तवे महत्कर्म्म कर्त्तुं ईं ममाद इममिन्द्रं हर्षयामास। स चेन्द्रः एनं सोमं सश्चत् प्राप्तवान्। कीदृशं सोमं महां स्वादुत्वेन महान्तम् उरुं प्रभूतं देवं दीप्यमानं सत्यमवितथम् अवश्यफलप्रदं इन्दुम् आह्लादहेतुम्। कीदृश इन्द्रः देवो दीप्यमानः सत्यः अवितथस्वरूपः केनाप्यबाध्य इत्यर्थः॥

चतुर्विंशीमाह। "विदद्यती सरमा रुग्णमद्रेः। महिपाथः पूर्व्यꣳ सध्रियक्कः। अग्रं नयत्सुपद्यक्षराणाम्। अच्छा रवं प्रथमा जानती गात्" इति। सरमा काचित् शुनी श्वमूर्त्तिधारिणी देवता भूमावन्नसम्पादनार्थम् आयती इन्द्रेण प्रेषिता, अद्रेः इति मेरोः सकाशात् भूमिं गच्छन्ती रुग्णम् अन्नाभावेन क्षुधाग्रस्तं जनं विदत् अलभत। ततो महिपाथः महज्जलं कः करोत्, कीदृशं पूर्व्यं पूर्व्वमुत्पन्नम्, अन्नस्य कारणं सहाञ्चतीति सध्रियक् सर्व्वक्षेत्रसहचारीत्यर्थः। सुष्ठु पद्यते गच्छतीति सुपदी सा शुनी अग्रं नयत् तज्जलं पुरतो नीतवती, अत्र पुरोदेशे